رئیس‌جمهور:

جنگ امروز جنگ در عرصه اقتصادی است

رئیس‌جمهور با تاکید بر تغییر رویکردها برای عبور از شرایط فعلی گفت: نمی‌توان با همان انتظارات و توقعات گذشته به مسیر ادامه داد و برای پیشرفت لازم است به شکل دیگری نگاه کنیم، متفاوت بیندیشیم و متفاوت عمل کنیم

مسعود پزشکیان رئیس‌جمهور در چهارمین کنگره ملی پیشگامان رهایی با حضور مسئولان بسیج دانشجویی دانشگاه‌های سراسر کشور با اشاره به ضرورت صرفه جویی در انرژی تصریح کرد: اگر قرار است از این شرایط خارج شویم، باید بسیجی باشیم؛ همانند بسیجیان اوایل انقلاب؛ افرادی که مغازه خود را تعطیل می‌کردند، کلاس درسشان را رها می‌کردند، از زن و فرزند خود می‌گذشتند و با تمام وجود از انقلاب دفاع می‌کردند.

وی افزود: اکنون شرایط ما بسیار پیچیده‌تر از آن دوران است. مسئله فقط جنگ نظامی نیست؛ جنگی نیست که به جبهه برویم و با اسلحه بجنگیم.

رئیس جمهور ادامه داد: اکنون شرایط ما بسیار پیچیده‌تر از آن دوران است. مسئله فقط جنگ نظامی نیست؛ جنگی نیست که به جبهه برویم و با اسلحه بجنگیم. دشمنان از فاصله دور ایستاده‌اند و اقدامات خود را انجام می‌دهند. علاوه بر این، جنگ فرهنگی را بر ما تحمیل کرده‌اند و به‌شدت در حال پیگیری جنگ اقتصادی هستند تا بتوانند ما را به تسلیم وادار کنند.

پزشکیان یادآور شد: با این اوضاع و احوال باید به مسیر خود ادامه دهیم و عقب‌نشینی نکنیم. برای پیشرفت لازم است به شکل دیگری نگاه کنیم، متفاوت بیندیشیم و متفاوت عمل کنیم؛ و گرنه اگر قرار باشد با همان توقعات و انتظارات پیش از جنگ بخواهیم کاری انجام دهیم، طبیعتاً امکان‌پذیر نخواهد بود. رئیس‌جمهور بیان کرد: نمی‌توانیم با همان انتظارات گذشته به مسیر خود ادامه دهیم. زمانی که دانشجو بودیم نیز در جریان مباحث صنفی دانشجویی، بحث‌هایی در این زمینه داشتیم. در قرآن کریم آیه‌ای وجود دارد که می‌فرماید: «وَإِذْ قُلْتُم يا مُوسَى لَن نَصْبِرَ عَلَى طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ مِن بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا...» حضرت موسی(ع) با فرعون درافتاد و سپس قوم و خویشان او همراهش شدند، اما همین قوم به او گفتند: «از خدا بخواه تا سفره غذایی

برای ما فراهم کند؛ ما نمی‌توانیم با یک نوع غذا سر کنیم.» اگر انقلاب کرده‌ایم، باید سختی‌ها را بپذیریم. اگر چنین اقداماتی علیه ما انجام می‌شود، باید به گونه‌ای رفتار کنیم که بتوانیم به اهداف خود برسیم. نمی‌شود انتظار داشته باشیم همه‌چیز را در اختیار داشته باشیم و در عین حال، بجنگیم.

وی با اشاره به فشارهای ناشی از تحریم و محاصره اقتصادی اظهار کرد: آن‌ها می‌خواهند با استفاده از محاصره و تحریم، ما را وادار به تسلیم کنند. این ما و شما هستیم که باید در کنار یکدیگر اقدام کنیم. در عین حال که زندگی، حرکت و توسعه را ادامه می‌دهیم، باید بتوانیم این شرایط را نیز تحمل کنیم. در این زمینه، نحوه مدیریت اهمیت زیادی دارد و شما می‌توانید کمک بسیاری به ما بکنید.

رئیس جمهور افزود: البته بحث در این خصوص مفصل است و قطعاً خود شما نیز دیدگاه‌هایی در این زمینه دارید. اکنون در حوزه انرژی، از جمله برق، گاز، بنزین و گازوئیل، می‌توانیم تا حدودی میزان مصرف را کاهش دهیم. ما سه برابر میانگین جهانی برق مصرف می‌کنیم و در زمینه مصرف گاز نیز شرایط قابل‌توجهی داریم. پزشکیان تصریح کرد: در حالی که دومین دارنده ذخایر گاز جهان هستیم، اکنون با مشکلات و محدودیت‌هایی مواجهیم. نوع مدیریت، میزان مصرف، رفتار و شیوه استفاده ما از انرژی با اشکالاتی همراه است. برای عبور از این شرایط به کمک یکدیگر نیاز داریم و همه باید به هم کمک کنیم؛ چرا که این اقدامات با دستور و اجبار امکان‌پذیر نیست. وی با بیان اینکه اگر می‌خواهیم تاب‌آوری خود را افزایش دهیم و در برابر فشارهای دشمنان ایستادگی کنیم، باید خود را برای چنین جنگی آماده کنیم، گفت: جنگ امروز دیگر صرفاً حضور در جبهه نیست؛ بلکه جنگ در عرصه اقتصادی نیز جریان دارد و باید در این حوزه اصلاحات لازم را انجام دهیم. پزشکیان تاکید کرد: ما نیز اکنون تلاش می‌کنیم تا حد امکان مصرف انرژی و میزان گرمایش را کاهش دهیم. ضرورتی ندارد تعداد زیادی چراغ را روشن بگذاریم یا تمام اتاق‌هایی را که در آن‌ها زندگی می‌کنیم، گرم کنیم. لازم نیست دمای محیط را حتماً روی ۲۵ یا ۲۳ درجه و بالاتر تنظیم کنیم؛ می‌توانیم با پوشیدن لباس مناسب، در دمای پایین‌تر زندگی کنیم. برای مثال، دمای اتاق من در اینجا از فضای بیرون سردتر است و به همین دلیل کاپشنم را در آورده‌ام؛ چرا که می‌توانیم با این شرایط کنار بیاییم و اتفاق خاصی هم نمی‌افتد.

رئیس جمهور اضافه کرد: من در خانه خودم آن‌گونه نمی‌خوابم که شما در خانه‌تان می‌خوابید. حتی به‌عنوان رئیس‌جمهور، با کاپشن و لباس می‌خوابم. در خانه‌ام هیچ سیستم گرمایشی را روشن نمی‌کنم و از برق هم استفاده نمی‌کنم. شعار نمی‌خواهم بدهید. اگر لازم باشد، همین الان هر کسی که بخواهد را به خانه‌ام می‌برم تا از نزدیک ببیند که چگونه زندگی می‌کنم. وی با تأکید بر ضرورت مشارکت همگانی برای عبور از شرایط پیش‌رو اظهار کرد: اگر هر کدام از ما یک قدم به جلو برداریم، می‌توانیم زمستان را با قدرت پشت سر بگذاریم. ما عادت کرده بودیم هر زمان با کمبود انرژی مواجه می‌شدیم، فعالیت صنایع و بخش تولید را متوقف کنیم؛ اما اکنون عزم خود را جزم کرده‌ایم و تلاش می‌کنیم تأمین انرژی بخش تولید را قطع نکنیم. چراکه اگر تولید متوقف شود، در آینده محصول و کالا به اندازه کافی در بازار وجود نخواهد داشت و کمبود کالا به گرانی منجر می‌شود. پزشکیان افزود: علاوه بر گرانی، مسئله بیکاری نیز مطرح است؛ بیکاری به معنای فقر، نارضایتی و بروز هزاران مشکل دیگر است. بنابراین باید کمک کنیم چنین اتفاقی رخ ندهد. این‌ها موضوعاتی هستند که شما نیز می‌توانید در این زمینه به ما کمک کنید. بسیاری از افراد با خودرو به محل کار می‌آیند.

رئیس‌جمهور اظهار داشت: من در جلسات اداری مرتب به همکاران و برادران و خواهرانمان توصیه می‌کنم که در شهرستان‌ها نیز اگر فاصله خانه تا محل کار ۱۰ دقیقه پیاده‌روی است، چرا باید از خودرو استفاده کنند؟ چه اشکالی دارد این مسیر را ۱۰ دقیقه پیاده طی کنند؟ اگر بتوانیم به همین شکل مصرف بنزین، گازوئیل و برق را کاهش دهیم، قطعاً میزان تاب‌آوری خود را افزایش خواهیم داد.

آگهی دعوت از بستانکاران موسسه غیرتجاری تندیس رشد و نوآوری به شماره ثبت ۵۹۳۲۵ به شناسه ملی ۱۴۰۱۴۳۹۶۳۴۸ (نوبت اول)

آگهی دعوت از بستانکاران موسسه غیر تجاری تندیس رشد و نوآوری (در حال تصفیه) به شماره ثبت 59325 به شناسه ملی 14014396348 در اجرای ماده 215 اصلاحیه قانون تجارت از کلیه بستانکاران موسسه غیر تجاری تندیس رشد و نوآوری (در حال تصفیه) به شماره ثبت 59325 به شناسه ملی 14014396348 که آگهی انحلال آن در صفحه 28 روزنامه رسمی کشور شماره 23757 مورخ 1405/07/27 درج گردیده است دعوت به عمل می آید تا ظرف مدت حداکثر یک سال از تاریخ انتشار آگهی نوبت اول با ارائه مدارک مثبته ادعای خود را به مدیر تصفیه آقای رضا بهروز به شماره همراه 09123959757 مستقر در آدرس : استان تهران، شهرستان تهران، بخش مرکزی، شهر تهران، کن، بلوار کوهسار، خیابان سردار، پلاک 3، مجتمع گلستان، بلوک 4، طبقه 6، واحد 461 کدپستی 1486973846 مراجعه نمایند. بدیهی است شرکت و مدیر تصفیه در مورد هرگونه ادعای احتمالی که خارج از مدت فوق به شرکت منعکس گردد مسئولیتی نخواهند داشت.

مدیرتصفیه موسسه غیر تجاری تندیس رشد و نوآوری – آقای رضا بهروز

اداره کل راه وشهرسازی استان ایلام

آگهی فراخوان مناقصه ۱۴ - ۱۴۰۵
نوبت دوم

ردیف	عنوان	مبلغ برآورد (ریال)	مبلغ تضمین(ریال)	رشته مورد نیاز
1	هتل 4 ستاره در شهر ایلام	712 / 593 / 700 / 000	35 / 629 / 685 / 000	مطابق با مستندات

مهلت ومحل دریافت اسناد : ازتاریخ ۲۶ / ۰۸ / ۱۴۰۵ لغایت ۰۱ / ۰۹ / ۱۴۰۵ سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir و پایگاه ملی اطلاع رسانی مناقصات به نشانی http://iets.mporg.ir

مهلت ومحل تحویل پیشنهاد قیمت : ۱۵ / ۰۹ / ۱۴۰۵ - اداره کل راه وشهرسازی استان ایلام

هزینه انتشارآگهی به عهده برنده مناقصه می باشد.

اداره کل راه وشهرسازی استان ایلام **کد ا.ی.۲۶**

سخن نخست

پویا وکیلی

وقتی لایک‌ها جای زندگی را می‌گیرند!

زمانی انسان‌ها لحظه‌های خوش زندگی را تجربه می‌کردند و بعدها برای دیگران از آن می‌گفتند؛ اما امروز گاهی پیش از آنکه لحظه‌ای را زندگی کنیم، به این فکر می‌کنیم که چگونه آن را به نمایش بگذاریم و چه واکنشی از دیگران دریافت خواهیم کرد.

یک عکس منتشر می‌کنیم و چند دقیقه بعد دوباره به سراغ تلفن همراه می‌رویم؛ چند نفر دیده‌اند؟ چند نفر پسندیده‌اند؟ چه کسانی واکنش نشان داده‌اند؟ چرا بعضی‌ها لایک نکرده‌اند؟

شاید در نگاه اول، این رفتارها چندان مهم به نظر نرسند؛ اما وقتی به عادتی روزمره تبدیل می‌شوند، باید از خودمان بپرسیم: چه اتفاقی افتاده که یک عدد کوچک زیر یک تصویر می‌تواند حال خوب یا بد ما را تعیین کند؟

شبکه‌های اجتماعی قرار بود امکان ارتباط بیشتر را فراهم کنند، اما در کنار تمام فرصت‌هایشان، به‌تدریج معیارهای تازه‌ای برای سنجش دیده شدن و مورد توجه قرار گرفتن ساخته‌اند. در این فضا، گاهی ارزش یک تجربه نه با کیفیت آن، بلکه با میزان بازخوردی سنجیده می‌شود که دریافت می‌کند.

سفر می‌رویم، اما بخشی از ذهنمان درگیر ثبت بهترین تصویر است. موفقیتی به دست می‌آوریم، اما پیش از لذت بردن از آن، به فکر انتشارش هستیم. حتی لحظه‌های شخصی و صمیمی نیز گاهی بدون حضور مخاطب، انگار کامل به نظر نمی‌رسند.

مسئله این نیست که انتشار تصاویر یا دریافت لایک کار نادرستی است؛ مسئله از جایی آغاز می‌شود که واکنش دیگران به یکی از معیارهای اصلی ارزش‌گذاری خودمان تبدیل می‌شود.

وقتی تعداد لایک‌ها کم است، احساس می‌کنیم کمتر دیده شده‌ایم؛ وقتی دیگران واکنش نشان نمی‌دهند، ممکن است درباره جذابیت یا حتی ارزش خودمان تردید کنیم. به‌تدریج به جای آنکه از درون احساس رضایت کنیم، برای دریافت تأیید بیرونی تلاش می‌کنیم.

این همان نقطه‌ای است که باید کمی مکث کرد.

چرا باید رضایت ما از یک اتفاق خوب، به واکنش افرادی وابسته باشد که شاید حتی از واقعیت زندگی ما خبر ندارند؟ چرا باید شادی خود را با تعداد پسندیدن‌های دیگران اندازه بگیریم؟ و چرا گاهی آن‌قدر درگیر دیده شدن می‌شویم که فراموش می‌کنیم هدف اصلی، زندگی کردن است نه نمایش دادن آن؟

واقعیت این است که لایک‌ها می‌توانند احساس خوشایندی ایجاد کنند، اما نمی‌توانند جایگزین عزت نفس، رضایت درونی و احساس ارزشمندی شوند. تأیید دیگران اگر به یک نیاز دائمی تبدیل شود، انسان را در چرخه‌ای قرار می‌دهد که پایان مشخصی ندارد؛ هرچه بیشتر دریافت می‌کند، بیشتر به آن نیاز پیدا می‌کند.

شاید خطرناک‌ترین اتفاق این باشد که کم‌کم سلیقه، انتخاب‌ها و حتی سبک زندگی خود را بر اساس چیزی تنظیم کنیم که بیشتر مورد پسند دیگران قرار می‌گیرد. در چنین شرایطی، دیگر این ما نیستیم که زندگی‌مان را انتخاب می‌کنیم؛ بلکه واکنش مخاطبان است که به‌تدریج برایمان تصمیم می‌گیرد.

البته نمی‌توان از نقش طبیعی انسان در جست‌وجوی ارتباط، توجه و تأیید دیگران چشم‌پوشی کرد. انسان موجودی اجتماعی است و دیده شدن را دوست دارد؛ اما میان دوست داشتن توجه دیگران و وابسته کردن ارزش خود به آن، فاصله‌ای جدی وجود دارد.

شاید وقت آن رسیده است که یک‌بار دیگر معنای موفقیت و رضایت را برای خودمان تعریف کنیم. موفقیت چیزی نیست که صرفاً با انتشار یک تصویر اثبات شود و خوشبختی هم لزوماً آن چیزی نیست که در قاب تلفن همراه دیگران دیده می‌شود.

گاهی باید کاری را فقط برای لذت خودمان انجام دهیم، جایی برویم بدون آنکه مجبور باشیم تصویری از آن منتشر کنیم و از لحظه‌ای لذت ببریم بدون اینکه منتظر واکنش کسی بمانیم.

به یاد داشته باشیم؛ اگر برای احساس ارزشمند بودن، همیشه به لایک دیگران نیاز داشته باشیم، اختیار حال خوبمان را به دیگران سپرده‌ایم. زندگی ما قرار نیست مسابقه‌ای برای جمع‌آوری تأیید دیگران باشد.